

ANUNNAKİLER VE NUH TUFANI

1

Yazar
Ömer Yusuf

Editör
Faruk Emre Özönlü

Yayınevi
Yazardan Direkt – Turkey

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden ve Yazardan izin almadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ISBN: 978-605-9385-45-9

Baskı ve Cilt
Form Baskı Teknolojileri
Şerifali Mah. Şehit Sokak No: 16/1 Ümraniye/İstanbul
Tel: (0216) 337 37 96
Matbaa Sertifika No: 31613

ANUNNAKİLER VE NUH TUFANI

1

YAZARIN NOTU

Bu kitapta gücünün zirvesinde olan bir medeniyetin nasıl çöktüğü anlatılmaktadır.

İdris peygamberin öğrettiği ilimlerle yeni birçok gelişmenin kapısını açan insanoğlu, yeryüzünün her tarafına dağılıp şehircilik anlayışına uygun yeni yeni şehirler kurdu ve hayatın her alanında büyük ilerlemeler kaydetti.

Yeryüzünün tamamına gönderilmiş beş tane ulul’azm peygamber vardır. Bunlar sırasıyla Hz. Nuh (a.s.), Hz. İbrahim(a.s.), Hz. Musa(a.s.), Hz. İsa(a.s.) ve Hz. Muhammet (s.a.v.)’dir. Hz. Nuh toplum hayatının tam anlamıyla başladığı, insanların şehirleşme, medeniyet ve bilim alanında ilerleyerek sosyal hayatın geliştiği bir dönemde yeryüzünün tamamına gönderilmiş ilk ulul’azm peygamberdi.

Gemi ve pusula Nuh (a.s.) ile insanlığın kullanımına girmiştir. O dönemde insanlığın hayatında taş önemli yer tutuyordu. Yeryüzünde matematik, terzilik, sağlık ve astronomi gibi ilimlerin ilk derslerini veren İdris (a.s.) Peygamber’den öğrenilen bilgiler ışığında inşa edilen taş yapılar, amaçları ne olursa olsun astronomik hizalamaya göre yapılıyordu. Böylece yapılar asıl amaçlarının yanı sıra birer takvim görevi de görüyordu.

Peygamberlerin mucizelerinin günümüz ilmi keşiflerine de ufuk olması itibarıyla Hz. Nuh’un gemisiyle ilgili şu husus önem arz etmektedir; Hud Suresi 37. Ayette Allah, Hz. Nuh’a “Bizim gözetimimiz ve vahyimiz

doğrultusunda, gemileri (filo) yap.” buyurarak Hz. Nuh’a gemi yapma geometri ve matematik bilimini öğretmiştir. Arapça da ‘sefine,’ gemi anlamına gelir. Ancak bu ayette ‘fûlk’ kelimesi kullanılmaktadır. Ayette geçen ‘fûlk’ kelimesi filo manasına gelir. Aynı ‘fûlk’ kelimesi Yasin Suresi 41. Ayette de geçmektedir. ‘Onlar için bir delil de insan neslini dolu gemilerde (filoyla) taşımamızdır.’

Hz. Nuh’un gemisi her türden, en azından evcil hayvanlardan iki veya bir çift hayvan ile inananları içine alan, dağ gibi dalgaların arasından geçebilecek şekilde yapılmıştı. Gemiler, Hz. Nuh’un bir mucizesiydi ama mucize olmakla birlikte, Hz. Nuh’un kavminde tekniğin ve mühendisliğin hangi seviyelerde bulunduğunu göstermesi bakımından da önemlidir.

“Nihayet azap emrimiz geldiğinde tennur kaynamaya başladı.” Hud Suresi 40. Ayette geçen “tennur, kelimesi ocak, kazan anlamına geliyor. ‘Far,’ kelimesi kuvvet ve şiddetle kaynamak ve fişkırmak manasına gelir. Bu durumda gemiden söz edilirken, “Ocak kuvvet ve şiddetle kaynamaya başladığı sırada yürü emri verildiği, o zaman geminin hareket etmeye hazır bir vapur olduğu anlaşılabilir, şüphesiz bu şekilde yorumlayabiliriz.”

Kamer suresi 13. Ayette geminin madeni levhalar ve madeni çivilerle yapıldığı anlatılmaktadır. Yağmurlu, fırtınalı, dağ gibi dalgalar arasında yelkenliyle gitmek imkansızdır.

GÖZCÜLER: İbrani mitlerinde ve Tevrat’ta ‘Nefilim’ için dev denilse de asıl gökten düşenler, anlamındadır. Sümer mitlerinde ‘Anunnaki’ kelimesi gökyüzünden inenler diye geçiyorlar. Diğer yandan ‘Sümer’ sözcüğü, ‘Gözcülerin ülkesi’ anlamına geliyor. Eski Mısır’da

adları ‘Neter’ olarak anlatılmaktadır. Hangi adla anılırlarsa anılsınlar bütün eski kültürlerde başrol hep gözcülerin.

NİCOLA TESLA; Kablosuz elektriğin mucidi olan Nicola Tesla’nın Long Island’da 1901 ile 1905 yılları arasında kurduğu Wardencllyffe Kulesi’nin çalışma mantığı ile Keops piramidindeki sistem aynıdır. Nicola Tesla bu kulede ses ve görüntüleri eş zamanlı olarak kıtalararası iletmiştir. Bu iletim sırasında dışarıdan elektrik kaynağı kullanmamış, kule Keops piramidindeki aynı sistemle kendi elektriğini üretmiş ve kablosuz enerji aktarımı teknolojisini uygulamıştır. Wardencllyffe Kulesi ve Keops piramidi; her iki yapı da negatif iyon (elektrik üreten) üreten ve elektriği kabloya ihtiyaç duymadan aktaran sistemlerdir.

NOT: Konular arasında geçen Akyıldız, bugün Sirius yıldızı; İnsan takım yıldızı, bugün Avcı takım yıldızı; Kuğu takım yıldızı bugün Güneyhaçı takım yıldızı; Süheyl şehri bugün Canopus şehri; Demirkazık yıldızı bugün Vega yıldızı ismini almışlardır.

1. BÖLÜM

Misafirler sıcak ve açık bir havada, öğleden sonra şehre giriş yapmaya başladılar. Bölge lideri de davete geldiği için kabileler oldukça kalabalıktı. Lider Biyurasb, Ved halkının toprakları içerisinde en güçlü ve en büyük topraklara sahip olan liderlerden bir tanesiydi.

Senede bir kez yapılan ve dünyanın her yerinden gelen astronomi öğrencilerinin toplantısı vardı. Davet bunun içindi.

Lider Biyurasb'ın da olduğu kalabalık konvoy kendisi için ayrılan büyük kare villaya doğru yol aldı. Yared, şehrin meydanında misafirlerin gelişini izliyordu. “Çok kalabalıklar”, dedi. Yanında olan siyahi yardımcısı Kiman da “Evet çok kalabalık,” diye onayladı. Kafiledekileri yakından tanıyordu.

Yared uzun boylu, iri yapılı, kızıl buğday tenli, siyah saçlıydı. Gür kaşları vardı. Siyah gözlüydü. İnsanların ömrünün uzun olduğu bir dönem yaşıyordu. Gözleri çok şey görmüştü, çok şey biliyordu. Akıllı bir adamdı. Sesinin tesiri tam, ses tonuna hakimiyeti kusursuz, mantığı sağlamdı. İkna edici bir konuşma tarzı vardı. Dünyanın yarısına hükmeden Ved topraklarına ünü yayılmıştı. Her tabakadan insanlar, özellikle de şehir yöneticileri ve ilim adamları onu iyi tanırdı. Boynunu bükmeyen, el ovuşturmayan bir kişiliği vardı. Bugün en iyi keten elbiselerini, astronomi merkezinin başkanı olduğunu belirten yeleşini giymişti. Diğer yardımcısı Lames yanında duruyordu.

Atından inen Biyurasb, kendilerini karşılayan Yared'e sarıldı. Biyurasb, Yared'i baştan aşağı süzüp gürültülü bir kahkaha attı. “Bütün insanları uçuracaksın üstat. O taş yığını şehirden kaçmak için bu güzel davetin iyi

bir bahane oldu.” Uzun insanların olduğu bir çağda yaşamalarına rağmen boyu yanındakilerden daha uzundu. İri yapılı, gür ve bitimlerine doğru kavis alan kaşları, hafifçe köprülü burnu, seyrek beyazları olan siyah sakalı, geniş alını, sağlam omuzları vardı. Kalın sesliydi. Siyah iri gözleri sinsi bakışlıydı. Yüzü sert, kolları çok kıllıydı. Omuzuna kadar gelen siyah saçlarını kafasının arkasında topuz yapmıştı. Üzerinde kırmızı renkli yakasız Indus-Saraswati’den hediye gelmiş ipek gömlek vardı. Koyu renk keten pantolon giymişti. Elbisesine sürdüğü güzel koku terlemesine rağmen hala etkisini koruyordu.

Yared sahte kahkahaya ve söylenen sözlere inanmak isterdi. Biyurasb çıkarıcı bir insandı ve buraya gelmesi bilimi çok sevdiği için değildi. İnsanlık adına önemli atılımların yaşandığı bir çağ olan ‘*Mehla’il bin Kaynarı çağında*’ yaşayan atası Tubelkin iri cüsseli olmasının yanında acımasızlığı, gaddarlığı ile de ün salmıştı. Lider Biyurasb da ataları gibi iri cüsseli ve acımasızdı.

Mehla’il bin Kaynarı yeryüzünde madeni ilk çıkaran ve halkını buna teşvik eden bir lider olmuştu. Lider Biyurasb’ın en eski uzak ataları olan Lamek oğlu Tubelkin, bu yoldan ilerlemiş ve bu sayede yeryüzünün en kudretli insanların birisi olmuştu. Soyları Âdem oğlu Kabil’e uzanıyordu.

‘*Mehla’il bin Kaynarı çağı*,’ insanlık adına önemli atılımların yaşandığı, insanlığın ilk medeniyetinin kurulduğu bir çağdı. Mehla’il bin Kaynarı’nın soyu Kınan, Yaneş, Şis (a.s.), Âdem (a.s.)’a dayanıyordu. Kabil’in Habil’i öldürmesinden sonra doğan Şis (a.s.)’e Allah tarafından peygamberlik verilmişti. Âdem (a.s.) ölümünden önce bütün ilimleri Şis peygambere öğretmişti. Mehla’il, babası Kınan vasıtası ile dedesi Şis’ten (a.s.) öğrendiği ilimleri, insanlara öğretici lider olarak uygulamaya başladı.

Ağaç keserek yapılan ilk yapılar, yerin altından çıkarılan ilk maden hep onun döneminde gerçekleşmiş ve halkını buna teşvik etmişti. O, zamanının halkına okul binaları yapılmasını emretmiş, yeryüzünde ilk önce demir üretip ondan çeşitli aletler yapan, faydalanmak üzere suları ölçen ve hesap eden, halkı ekin ekmeye, ekinleri biçmeye, çalışmaya, zararlı ve yırtıcı hayvanları öldürmeye, onların derilerinden faydalanmaya, yünleri eğirip yataklar edinmeye, çadır yapmaya, çiftçilik yaparak sığır, koyun beslemeye, kesmeye, onların etlerini yemeye yönlendirmişti.

O zamana kadar dağınık yaşayan insanlara yeni bir yaşam şekli getirmişti. Kendisi yeryüzünde ‘Sus,’ isminde ilk şehir kuran kişiydi. Evleri, yolları, kaldırımları, dükkanları, pazar yeri, mabedi, okulu, sağlık binası olan bir şehir. Daha sonra dünyanın her tarafını dolaşmış, birçok şehir inşa ettirerek insanoğlunun medeniyet kurması için çalışmıştı. İnsanların dünyanın her tarafına dağılmalarını ve şehirler kurmalarını teşvik etmişti. O dönemde Şis peygambere Allah tarafından gönderilen kutsal elli sayfaya göre ibadet ediliyordu. Mehla’il bin Kaynarı, insanları dine uygun bir hayat yaşamaları için uğraşmış, ibadet edebilecekleri mabetler yapmalarını sağlamıştı.

Ayrı yerlerde yaşayan Kabil’in neslinden olan insanların da şehirlere gelip yerleşmeleri sağlanmış, Şis peygamberin neslinden gelen insanlarla kaynaşarak büyük bir barış temin edilmişti. Şehirde yaşamının belli sorumlulukları vardı. Şehirlerin çoğalması ve kalabalık olmasıyla birlikte insanların uyacağı belirli kurallara ihtiyaç olduğunu yaşadıkça görmeye başladılar. Bir insanın tarlasını ekme, sulama ve hayvanlarını otlatma hakkı diğer insanların menfaatlerinin başladığı yerde bitiyordu. Bunu belirli kurallara bağlama ihtiyacı doğdu.

Mehla'il, bundan dolayı kanunlar yapmış, adaletle hükmeden bir insan olmuştu. Mehla'il, fazilet sahibi bir kişi olup bütün hareket ve işleri, halkını idaresi ve uyguladığı siyaseti ile övüldü. Gözlerini kapatarak dünyaya veda etmeden önce evlatları arasında oğlu Yerd'i kendisine vasi yaptı.

İnananlar, takvim olarak önceki dönem insanlarda olduğu gibi, kendisine Allah tarafından sayfa indirilen peygamberlerin dini tebliğe başladığı tarihi esas alıyorlardı. Önceki peygamberlerden Şis Peygamber'in şeriatının ömrü 912 yıldı. Şu anda tarih İdris Peygamber'in şeriatının 920'nci senesiydi.

Lider Biyurasb'ın en eski atası olan Lamek'in soyu Ebu Şil, Hanuh, Kabil, Âdem'e (a.s.) dayanmaktaydı. Bu isimler bilinenlerdi, bunun dışında isimlerini unuttuğu ataları da vardı. Biyurasb kalabalık, güçlü bir sülaleye mensuptu. Demir ve kurşun madenleri sayesinde gücü ele geçirmiş, her konuda söz sahibi olmaya çalışıyordu.

Halk, ilim öğrenen öğrencilere çok yardım ediyor, onların işlerini gönüllü yapıyorlardı. Kızlarını ilim öğrencileri ile evlendirmek bir övünme vesilesiydi. Lider Biyurasb toplanan yardımların çoğunu ilimcilere vermiyor, gönüllüleri çoğu zaman kendi işlerinde çalıştırıyordu. Çalıştırırken de "bu yapılanlar ilimciler için yapıyor," diye yalan söylüyordu.

Yeuk döneminde tertemiz kalpli, halkına hizmet için çalışan, herkesin hayalindeki yöneticiler yoktu artık. Biyurasb'ın hırsı ve eline geçen servet, zamanla kendisini üstün bir insan gibi hissetmesine sebep olmuştu.

Yared, "Efendim, gelmeniz biz ilimcileri onurlandırdı." dedi saygıyla.

Biyurasb'ın yanında at süren Mirador bölgesinin lideri Abir ciddi bir ifadeyle duruyordu. Siyah uzun saçları omuzuna kadar inmişti. Çok da uzun olmayan sakalları özenle taranmıştı. Sakalı da saçları gibi siyahtı. Gözleri siyah, çenesi ise uzundu. İki lider birlikte gelmelerine rağmen iki zıt kişiliğe sahiptiler. Abir, Biyurasb'ın hiçbir özelliğini taşııyordu. İlimcilere karşı saygılıydı. Onlar için elinden geleni yapıyor, toplanan yardımların eksiksiz öğrencilere ve öğretmenlere ulaşmasını sağlıyordu. Gönüllü işçilerin sadece ilimcilerin işlerini yapmalarına izin veriyordu. Çok zengindi ama çok da alçak gönüllüydü. Biyurasb'la aynı soydan değildi.

Yared, Abir'e “Sizin gelmeniz de bizleri onurlandırdı.” dedi saygıyla.

O sırada kafiiledeki diğer adamlar da atlarından inmeye başladı. Seyisler hayvanları almak için yanlarına gidiyordu. Karşılamanın ardından kendileri için hazırlanan misafirhanelere geçen davetliler, yerlere serilmiş postlar ve lama yünlerinden yapılma halılarla döşeli odalara yerleşmeye başladılar. Uzun zamandır yoldalardı, herkes yorulmuştu. Temizlenip dinleneceklerdi. Ama önce aç olan karınlarını doyurmaları daha iyi olacaktı. Evlerin yapım tekniğinden dolayı odada sürekli güneş vardı. Odanın köşelerine uzun dikdörtgen şeklinde yeşim taşları konmuştu. Bu taşlar geceleri parlaklıkları ile odayı aydınlatmak içindi. Ama asıl aydınlatma ark lambalarla sağlanıyordu. Ark lambası, kömür çubukların ısınan uçlarında oluşan elektrik arkı ile çalışan bir sistemdi. Elde taşınabilen bu lambalar piramitten gelen negatif enerjiyle aydınlatma yapıyordu.

Önlerindeki birkaç gün boyunca eğitim kompleksi çok kalabalık olacaktı. Bunun için etrafta büyük çadırlar kurulmuştu. Çadırların kurulduğu bölgenin etrafına vahşi hayvanların saldırması ihtimaline karşı derin hendekler

kazılmıştı. Etraf gittikçe daha kalabalık oluyordu. İnsan sesleri, at kişnemeleri her zaman sessiz olan okulların çevresini doldurdu.

Eğitim kompleksinde yer alan misafirhane de güneye bakan, içinde bir hayli ağacın bulunduğu geniş bir bahçeye sahipti ve taç şeklinde granitten yapılmış bir kapısı vardı. Avludan girince karşı tarafta boydan boya sıralanmış, hizmetçilerin oturduğu, önleri sundurmalı odalar ile çeşitli tahıllar, mısır, patates, kuru yiyecekler, şerbetleri ve bal küpleri bulunan odalar görünüyordu. Onların sağ tarafında ise sığırlar ve atlar için büyük bir ahır vardı.

Bahçenin sağ tarafında, kesme taşlardan büyük ustalikle yapılmış ev göze çarpıyordu. Evin oldukça geniş olan demir kapısı çeşitli takım yıldızları ile süslenmişti. Yer, oldukça güzel ve pürüzsüz parlatılmış taşlarla kaplıydı. Ancak içeri kirli ayaklarla girmek yasaktı. Hemen kapının yanındaki kocaman küpten, saplı bir çanakla suyu alıp, yanındaki delikli taşa yıkadıktan sonra içeri girilebiliyordu. Her yerde olduğu gibi burada da temizliğe büyük önem veriliyordu. İsteyen odun külü ile yağdan oluşan ve suyla köpürüp kirleri temizleyen temizleyiciden kullanabilirdi. Çok sayıda odanın olduğu binanın içi güneşi tam aldığı için aydınlıktı. Misafirhanenin damı taş plakalar ile kapatılmış, üstüne ise sazlar, kamışlar örtülmüştü. Çok sıcak ve daha az sıcak olmak üzere, ‘yaz’ ve ‘kış’ diye isimlendirilen iki mevsim olan bu topraklarda, pencerelerde obsidyenden yapılan camlar takılıydı. Aymarada ve diğer şehirlerde evler ve yaşam şekli genelde aynı şekildeydi. Odalarda oturmak için minderlikler duvarların etrafına yerleştirilmiş, yerler ise postlarla döşenmişti. Nadiren halı serilirdi.

Şehrin etrafındaki orman ise ağaç çeşitliliği yönünden çok zengindi. Sedir ağaçları, Mercan ağaçları, ateş ağaçları, gökkuşağı ağaçları ve iki bin yıl kadar yaşayabilen ‘Maymun

çıkamaz ağacı' denilen ağaçlarla doluydu. Üzerlerinde bulunan dikenlerden dolayı 'Maymun çıkamaz ağaçları' kocaman gövdeleriyle kendini hemen gösteriyordu. Dev sekoya ağaçları o kadar büyüktü ki, üç bin yıla kadar yaşayan bu ağaçlar ormandaki diğer ağaçlara tepeden bakıyorlardı. Bütün işlerinde taşı kullanan bir medeniyet için bu ağaçların sadece yaprakları ilaç yapımı ve hayvan yemi için gerekliydi.

Uzun bir hayat süren insanların ihtiyaçları için kullandıkları malzemelerin de uzun ömürlü olması gerekliydi. Dede ile torun arasındaki zaman oldukça uzundu. Sadece kayalardan yapılan yapılar yüzlerce yıl bozulmadan ayakta kalıyordu. Ev, yol ve diğer ihtiyaçları için kullanabilecekleri en iyi malzeme doğada hazır bulunan kayalardı. İnsanların yaşam alanlarının sınırları çocukları ve torunları da düşünülerek çiziliyordu. Ovaya yerleşen tek aileye bir süre sonra bu ova yetmiyordu. Uzun bir hayat yaşıyorlar, çok geniş alanlara yerleşiyorlar, uzun yaşamlarına en uygun olan taşlardan bir medeniyet inşa ediyorlardı.

Lider Biyurasb ve lider Abir ile diğer misafirler biraz dinlendikten sonra yemeğin verileceği büyük salona gelip yerlerini aldılar. Büyük salon kalabalığı ancak aldı. Liderlerin oturduğu sofrada zenginler ve diğer yöneticiler oturuyorlardı. Pencerenin önünde oturan Biyurasb'ın parmaklarında iri pırlanta taşları olan yüzükler parladı. Sırtını arkasındaki kalın yastığa yasladı. Sağ ve sol tarafına alçak gönüllü bir tavırla diğer misafirler oturdular.

İlk defa karşılaşan misafirler birbirleriyle tanışırken, birbirini tanıyanlar sohbet ediyorlardı. Hizmetçiler denilen kişiler, ilimcilere gönüllü hizmette bulunan halktı. İlimle uğraşan insanlardan ücret almadan her türlü işlerini görür, ihtiyaçları olan yiyecek ve diğer bütün malzemeleri getirirlerdi. Büyük mutfakta gönüllüler yemekleri hazırlamaktaydı.

Salona hizmetçilerin girmesiyle içeriye et ve ocaktan yeni çıkan ekmek kokusu doldurdu. Misafirleri selamladıktan sonra çıtır çıtır kızarmış etleri tabaklara bolca koydular. Haşlanmış ekmek ağacı sebzesi servis edildi. Bardaklara şerbet doldurdular. Testilerde soğuk biralar vardı. İsteyen yeşim taşı kupalarına bira dolduruyordu. Büyük tabaklarda meyve olarak aronya, üzüm ve kavun vardı. Çok güzel gözüken sofralara testiler ile soğuk sular getirildi.

Üstat Yared, lider Biyurasb ve lider Abir ile aynı sofrayı paylaşıyordu. Astronom Lames de bu sofradaydı. Biyurasb büyük bir iştahla kocaman et parçasını ağzına koyup iki çiğnemede yuttu. Yeşim taşı kadehindeki biradan bir yudum aldıktan sonra “Güzel bira.” dedi. “Üstelik soğuk ve lezzetli.” Yared, önündeki etten bir parça kopardı çiğnemeye başladı. Sonra bardağını kaldırdı, bir yudum şerbet içti.

Astronom Lames, atalarını düşünerek ateşlendi, içini çekti. “Atalarımız bu toprakların efendileridir. Onlar üzerimizde güneş gibi her zaman bize aydınlık vermektedirler.” Boşalan bardağını hizmetliye uzattı, “Bir daha doldur.”

Lider Biyurasb sert, disiplinli biriydi. Hata yapılmasını istemezdi. Çabuk sinirlenirdi, bu yüzden liderle konuşurken konuşmacı sözlerine dikkat eder, hata yapmamaya çalışırdı. Seviniyor mu, üzülüyor mu, kızıyor mu yüzünden hiç anlaşılmazdı. Ama yemekte elinden geldiği kadar yumuşak olmaya çalışıyor, üstat Yared’le konuşuyor iltifatlar yapıyordu.

Aç olan misafirler de kendi aralarında konuşarak büyük keyifle yemeklerini yediler. Biyurasb ve iki misafir bira yanlarında oturan ilimciler ise şerbet içtiler. İlimciler şarap içmezdi.

Güneşin son ışıkları da kaybolup akşam karanlığı çöktüğünde sokaklarda yeşim taşları parlamaya başladı. Çeşitli boy ve hepsi geometrik şekillerde yeşim taşları. Güzel bir manzaraydı. Misafirhanede bulunan ark lambaları da odaları aydınlatıyordu.

İdris peygamber, dedesi olan Mehla'il bin Kaynarı'nın kendi adıyla anılan insanlığın ilk medeniyet çağından sonra ikinci bir medeniyet çağı başlatmıştı. Bozulan toplum düzenini ve dini hayatı yeniden canlandırmak için kendisine Allah tarafından otuz sayfa kutsal emirler indirilmiş, astronomi, matematik, geometri, terzilik, madenler, tıp ve daha birçok ilimi insanlığa ders olarak vermişti. İdris peygamber 350 yıl yaşamış, dinini tebliğ ettikten ve ateşe tapanlarla mücadele ettikten sonra Allah tarafından göğe yükseltilmişti. İdris peygamberin öğrettiği ilimle, bilim adamları insanları hayal bile edilemeyecek medeniyetin zirvesine taşıdılar.

Ama zamanla İdris peygamberin arkasından gelen nesiller; ilim öğretenlerin, iyi insanların öldüğünde onların da göğe yükseldiğini, melek olarak yıldızlardaki yerlerine çıktıklarına inanmaya başladılar. Büyük atalarından dört tanesinin gökyüzünü omuzlarında taşıdıklarına, Boğa isimli meleğin ise dünyayı omuzunda taşıdığına dair yanlış bir inanışa saptılar. Düşüncelerine göre iyi insanlar ölmezler, yeryüzündeki görevini tamamlayınca Allah'a yardımcı melekler olarak gökyüzüne çıkarlardı. Dini bilgisiyle bütün şehirlerde ün yapmış, herkes tarafından tanınan Sabi de dahil, halkın çoğunluğunda böyle bir anlayış hakimdi. Üstat Yared'in yardımcısı astronom Lames de böyle düşünenlerdendi. Bu toplumdaki birinci sorundu. İkinci sorun ise içkinin ve fuhuşun artarak yaygınlaşmasıydı.

Bütün bunlara karşı iyi ahlakı ve Allah inancını anlatmaya çalışan Nuh Peygamber'in etrafında üstat Yared gibi az sayıda eğitimli insan ve halk vardı.

Yemekten sonra Yared konuşmaya "Bizlere medeniyetimizin temelini oluşturan dersleri veren İdris peygambere selam olsun!" diye başladı. Odada bulunanlar İdris peygamberi biliyor ve saygı duyuyordu. Onun için herkes aynı şekilde hep bir ağızdan "Selam olsun," diye karşılık verdiler.

Yared bunu bildiği ve böyle bir ortamda tartışma çıkmaması için İdris peygamberin ismi dışında diğer büyük atalarının isimlerini söylemedi. Yeni projelerini anlattı. Merakla herkes onu dinledi. Yorgun olan misafirler erkenden yattılar. Sabah hareketli bir gün onları bekliyordu.

2. BÖLÜM

Lakar çok daha sert bir içkiye ihtiyacı olduğunu düşünüyordu. Son derece güçlü ve zarif görünüyordu. Uzun saçlarına gümüş teller saçılmış gibiydi. Bir taş kadar sert duruyordu. “Dün akşam yemek güzeldi ama verilen birayla dudaklarım bile ıslanmadı.” Lakar çevresi geniş bir insandı. Şarap kadar avı da seven Lakar, lider Biyurasb’ın oğlu Sevuik ile arkadaştı. Küçük bir ticaretler ilişkileri vardı, ayrıca sık sık ava gidiyorlardı. Renah’a güvenerek yanına almıştı. Kısa zamanda Renah’ı yanına almasının ne kadar isabetli olduğunu gördü. Ticarete çok büyük karlar elde ettiler.

“Bu nazik bir davetti,” diye hatırlattı Renah. “Nezaketi gösterdiler. Bol bol şarap içtin. Yola çıkmadan önce şehri dolaşalım.” Yarın yola çıkacaklardı ve doğup büyüdüğü şehre uzun bir süre daha gelemeyecekti.

Dışarıda sıcak güneşli bir hava vardı. Lakar ipek gömleğini düzelterek yolda yürürken Renah şehirde kendisini tanıyanlara gülümsedi, eliyle selam verdi. Kesme taşlardan yapılmış geniş yollardan geçerek pazarın olduğu meydana çıktılar. Renah uzun ve sağlam yapılydı. Kalın kaşları ve iri siyah gözleri vardı. Yaşına rağmen saçları hala simsiyahtı ve omuzlarına dökölüyordu. Yüzü güzelce tıraş edilmişti.

Şehir, tepelerin arasındaki düzlükte kurulmuştu. Puma kayası gölünün güney kıyısında, denize yakın yumuşak bir iklimi olan şehirdeki bütün evlerin büyük kare şeklinde avluları vardı. Dağlardan gelen sular şehrin yakınından geçerek göle akıyordu. Evler kocamandı ve yine kare şeklinde yapılmıştı. Yapıların mimarisinde altın oran esas alınmış, şehir ve evler insanlar için önemli olan ekinoks ve gündönümüne göre hizalanmıştı. Astronomik hizalamaya göre yapılmış şehirde sokaklardaki taşlar belli geometrik

hesaplamayla yerleştirilmişti. Tařlardaki estetik, mimarlıktaki ustalığı gösteriyordu. Yapım şekli ve kullanılan malzemelerden dolayı binalar depreme dayanıklıydı. Taşları ve büyük kaya blokları birbirine yapıştırmak için mimarların hazırladığı özel bir karışım vardı. Uzunluk ölçüsü olarak loka birimi kullanılıyordu. şehirdeki bütün yapılar birbirine bağı yüzey ve yeraltı su kanalları sistemine sahipti.

Pazar henüz sakindi. Renah, Lakar ile birlikte dostu Tirian'ın yanına uğradı. Zaman zaman kendisinden mal alıyordu.

“Selamlar Tirian.”

şaşırmış görünen Tirian, “Seni göreceğimi beklemiyordum Renah,” dedi. Birbirlerine sarıldılar.

“Neden?” diye sordu.

“Zengin olanlar buraları unutuyor da. Onun için söyledim.” Yüzünde samimi bir gülümseme belirdi.

“Biraz delilik sonucu geldim.” Yanındaki arkadaşını göstererek sana bahsettiğim iş ortağım Lakar,” diye tanıştırdı. “Ayrıca kızıyla oğlum evlenecekler.” Tirian'ın gösterdiği yere geçip oturdular. Yerlere güzel postlar serilmişti. Duvarlarda sırtlarını yaslamak için minderler sıralanmıştı.

Tirian “Öncelikle düğünü olacak çocuklarınız dilerim mutlu olurlar,” temennisinde bulundu.

İlimciler dürüst ve güvenilir insanlardı ve Nuh peygamberin yolundan gidiyorlardı. İnsanlığın ahlaken bozulmaya başladığı bir dönemdi. Çoğu kimse bu durumdan şikayetçiydi. Böyle bir ortamda herkes kızını güvenilir

insanlar olan ilimcilerle evlendirmek istiyordu. Lakar çocuklarını çok severdi. Kendisinin düzenli bir hayatı yoktu ama kızını sadece ilimcilerden biriyle güvenle evlendirebilirdi. Bu yüzden kızı Ereşki'yi gönül rahatlığıyla üstat Yared'in torunu Halud'la evlendirmişti. Diğer kızı İkmil ise Renah'ın oğlu Kayn ile nişanlıydı ve yakında düğünleri vardı.

“Ticarete buradan aldığım seramikleri diğer şehirlere götürüp satmakla başlamıştım. Önceleri seramik kaplar parlatılmış koyu toprak renginde yapılıyordu. Artık yumuşak zarif ve açık renkte yapılıyor. Seramik işçiliği çok gelişti. Bunun yanında bronz vazolar da yapılıyor,” dedi Renah.

Aymara'lı tüccar Tirian, “Halı dokumacılığı yaygınlaştı. Halıların üzerine insan resimleri, değişik desenler, kupa kafaları, hayvan desenleri yapılıyor. En çok da puma ve jaguar desenleri.”

Renah, “Evet, aynı resimleri seramik eşyalar ve kaplar üzerinde de görüyorum.” Seramiklerin yanı sıra bakır, gümüş ve obsidyenden yapılma malzemelerin günlük hayatta kullanımı artmıştı. Aymara, Dilmun gibi şehirlere kıyasla küçük ve gösterişsiz olmasına rağmen ticaret oldukça gelişmişti.

Renah içini çekti ve birasından bir yudum aldı. “İçinde acı tatlı anılarla yoğrulduğum bu toprakları çok seviyorum. Uzun süredir bunlar aklıma gelmemişti. Buraları gezerken sisler içinde kalmış geçmiş günler gözlerimin önünde canlandı. Okula ilk gittiğim günü ömrüm boyunca unutmadım. Daha küçükken babam elimden tuttu, sokaklarda yürümeye başladık. Ben küçücük aklımla büyük bir merak, sevinç ve heyecan içinde, neler olacak, nerede oturacağım, kimlerle beraber olacağım, akşama kadar

annemsiz nasıl duracağım orada, diye düşünüyordum. Acaba okuldaki çocuklarla anlaşabilecek miyim, diye birçok soru vardı aklımda. Bir taraftan da okulda birçok bilgi öğreneceğim diye seviniyordum.” Birasından bir yudum daha aldı.

Tirian keyifle bir nefes aldı. Lakar dinliyormuş gibi gülümsüyordu ama Renah bunun farkındaydı. “Büyük bir kapıdan içeri girdik. İçerisi büyük bir avluydu. Etrafında birçok oda vardı. Hiç ses yoktu ortalıkta. Şaşırmıştım. Acaba daha kimse gelmedi mi, diye. Bizi okulda uzun boylu güler yüzlü bir adam karşıladı. Okulun başıymış. Babam adama, “İşte size söylediğim oğlum Renah, onu size veriyorum. Burada her bilgiyi öğrenmeden çıkarmazsınız,” dedi. Babam süslü bir torbayı benim elime verdi. “Öğlen yemen için iki yuvarlak çörek var. Yazı için kamıştan inceli kalınlı kalemler hazırladım,” dedi. Babam beni öğretmene teslim ederek ayrıldı. O zaman kendimi öyle yalnız hissettim ki. Başöğretmen beni bir odaya sokarak orada bulunan öğretmene, işte size yeni bir öğrenci diyerek beni bırakıp gitti. Odadaki çocuklar yere serilmiş hasırlar üzerinde, önlerinde altları düz birer küçük sepet ile oturmuşlardı. Öğretmen benim elime de bir sepet verdi ve köşedeki kil yığının göstererek, “Oradan bir parça al ve şuraya otur,” dedi. Önde oturan çocuklar bana yer açtılar. Öğretmen yanıma gelerek “bak kili böyle yapacaksın, kamışı da üzerine şöyle bastıracaksın,” diye gösterdi. Sonraki günlerde öğretmenim ve arkadaşlarım heyecanımı atmamda bana yardımcı oldular. Bundan sonra okula hep büyük bir hevesle gittim.”

“Arkadaşım Renah’ın gerçekten çok büyük bir kalbi var, bakarsın ilim adamı oluverir,” dedi Lakar hafif bir gülümsemeyle. Lakar’ın ciddiye aldığı bilimsel hiçbir konu yoktu ama Renah onun bu kişiliğini kabullenmiş görünüyordu. Zorlu şartlar altında ticaret yaparken ona yardım eden sayılı birkaç kişiden birisi de Lakar olmuştu.